

Holdning i denne Affære. I de følgende Dage derefter, i Begyndelsen af Juli, vendte dette Blad jævnlig tilbage til samme Sag med forskjellige Kommentarer over den paagjældende Landsthingsmands Optræden i Aalborg. Den vedkommende Landsthingsmand havde imidlertid den 3die Juli i forskjellige Blade i Aarhus fremsat sin Erklæring om, hvad der var foregaaet der, og navnlig bestemt og utvetydig nægtet, at han havde gjort Noget af det, som man havde søgt at sigte ham for, nemlig, at han skulde have raabt: „Med med Kongen“, eller „Ud med Kongen“, eller noget Andet af denne Slags, som kunde henregnes til Majestætsforbrydelse. Denne Redegjørelse blev ikke optagen i det paagjældende Blad, men i de paafølgende Dage kommenterede Bladet denne Redegjørelse og søgte at vise, at der ikke kunde støttes noget Videre derpaa, gjentagende bestandig sine hadske Angreb imod den paagjældende Landsthingsmand. Dette kulminerede i en Artikel den 8de Juli, hvor Bladet atter kommer tilbage til den paagjældende Landsthingsmands Redegjørelse, og udtaler, at der aldeles ikke kan tages noget Hensyn til eller lægges nogen Vægt paa den, og det udvilles i Udtryk som disse, at, hvis Lyben kunde sværge sig fra Galgen, blev han aldrig hængt osv. Dernæst gaas der over til at vise, at den paagjældende Landsthingsmand havde gjort sig skyldig i Majestætsforbrydelse, der drøftes udførlig, om det er Straffelovens § 89 eller § 90, der bør komme til Anvendelse paa ham. Den ene af disse Paragrafer har en Straf, der begynder med 3 Maaneders Fængsel og ender med Forbedringshusarbejde uden Grændser, den anden Bestemmelse sætter Strafarbejde fra 1—8 Aar. Imellem disse to Paragrafer svæver altsaa Bladets Dom over den paagjældende Landsthingsmand, og det antydes da, at der er Bevisligheder og saa Meget, der taler for, at han havde brugt disse Udtalelser, at det er det Offentliges Sag at undersøge Forholdet. Betslageligvis staar Justitsministeren i et saadant Tillidsforhold til dette Blad, at han deraf har ladet sig friste til at følge Bladets Anvisning og foranstalte en kriminel Undersøgelse indledet mod det paagjældende Medlem. Til Forstaaelse af Bladets Forhold overfor hele denne Sag maa jeg endnu fremhæve og lægge særlig Vægt paa, at Justitsministerens Skrivelse, hvorved denne Undersøgelse sættes i Gang, paabaeraar sig udelukkende Bladets Artikel af 8de Juli; dette Nummer af Bladet følger med Ministerens Ordre, og det udtales i den, at det er Bladets bestemte Sigtelser, der give Anledning til Undersøgelsen. Det

høje Thing vil erindre, at, efter at denne Undersøgelse havde været i mange Uger og havde været ført paa ikke mindre end 8 forskjellige Jurisdiktioner her i Landet, endte det med, at aldeles Intet oplystes af det, Bladet havde sigtet den paagjældende Landsthingsmand for. Ikke blot oplystes der ikke, at han havde brugt de paagjældende Udtryk, men der fremkom aldeles Intet til Bestyrkelse for, at slige Udtryk overhovedet havde været brugte under hele Mødet i Aalborg. Den paagjældende Sigtelser er saaledes ikke blot ubevislig, men bevislig falsk og løgnagtig. Under Finantslovens første Behandling benyttede den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) Anledningen til at drage denne Sag frem og navnlig at fremhæve Ministerens Ansvar i denne Sag. Det var nødvendigt til Belysning af Ministerens Stilling overhovedet til denne Majestætsforbrydelses Sag ogsaa at berøre som et graverende Moment det, der er gaaet isorveien, og som jeg nu har været nødt til at komme tilbage til. Jeg indrømmer, at det er ikke uden en vis Modbydelighed, at jeg atter har beværet Thinget med denne Sag, men efter at den paagjældende Person har havt Driftighed nok til endnu en Gang at bringe denne smudsige Sag frem før den offentlige Menings Domstol, har jeg troet ikke at burde forstaae Thinget for at høre den en Gang endnu. Men, som sagt, Sagen blev saa bragt frem her i Thinget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, og den blev bedømt i skarpe og alvorlige Udtryk, men i Udtryk, som i det Hele taget ville svare, ikke blot til dette Things Opfattelse af den paagjældende Sag, men ogsaa til den offentlige Menings Opfattelse af en saadan Sag i Almindelighed. Hvis nemlig politisk Angiveri overhovedet er en mindre proper Forretning, saa fremtræder dette paa en ganske anderledes graverende Maade, naar de paagjældende Angiverer ikke støtte sig til noget Virkeligt, men kun ere et Udtryk for politisk Ondskab og Hævn-gjerrighed. Angivelsen selv er fuldstændig løs og ubegrundet, ja endog saa bevislig falsk. Jeg tror derfor, at dette Things Stilling til denne Sag vil være den, at den Dom, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds har fældet over det paagjældende Blads Handlemaade i denne Sag, er saadan, at dette Thing ikke vil have Noget dertil at sige, og det er i Forvisningen derom, at jeg paa Udvalgets Hlertals Begne skal anbefale det høje Thing at negte det Samtykke, som er begjæret. Jeg skal endnu en Gang sige, at ligesom det i og for sig efter min Opfattelse af Grundlovens